

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม การผลิตปศุสัตว์เป็นสาขาหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งทั้งในอดีต ปัจจุบัน และยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นในอนาคต เพราะเป็นแหล่งอาหารโปรตีนประเภทเนื้อ นม ไข่ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน อาชีพการเลี้ยงสัตว์นอกจากจะตอบสนองความต้องการอาหารภายในประเทศแล้ว ยังสามารถส่งออกต่างประเทศ ทำรายได้มหาศาลอีกด้วย และนับวันมูลค่าสินค้าจากปศุสัตว์ยิ่งจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ และยิ่งมีความสำคัญต่อธุรกิจและกิจการต่าง ๆ อีกมากมาย เช่น อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมแปรรูป อุตสาหกรรมการส่งออก การจ้างแรงงาน ตลอดจนเป็นการช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอื่น ๆ เช่น ข้าวโพด ถั่วเหลือง เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าการเลี้ยงสัตว์มีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ ต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างยิ่ง การเลี้ยงโคเนื้อร่วมกับการทำสวนผลไม้เป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้คนในชนบทมีงานทำตลอดปี มีรายได้เพิ่ม และไม่อพยพย้ายถิ่นฐาน โคเนื้อเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สามารถทำรายได้แก่เกษตรกรเป็นอย่างดี เนื่องจากปัจจุบันโคเนื้อ มีราคาสูงขึ้น และตลาดมีความต้องการมาก การเลี้ยงโคเนื้อสามารถทำควบคู่กับการเพาะปลูก มีส่วนช่วยลดปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นมลพิษได้อีกทางหนึ่ง ตัวอย่างเช่น การที่โคแทะเล็มหญ้าหรือวัชพืชในสวนผลไม้จะช่วยลดปริมาณการใช้สารเคมีปราบวัชพืช และการใช้มูลโคเป็นปุ๋ยใส่ให้กับต้นพืช ทำให้ดินมีคุณภาพดี ลดความสูญเสียจากการใช้ปุ๋ยเคมี และยังสามารถใช้ประโยชน์จากมูลโคในการทำก๊าซชีวภาพ เป็นพลังงานในครัวเรือน ทำให้การใช้พลังงานจากถ่านไม้ลดลง ช่วยแก้ปัญหาตัดไม้ทำลายป่าได้อีกด้วย

ปัจจุบันจำนวนโคเนื้อ มีปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่อง จากปี 2547 มีโคเนื้อจำนวน 7,405,732 ลดลงเหลือ 5,550,185 ตัว ในปี 2548 (<http://www.dld.go.th/yearly/yearly48/yearly48.htm>) อาจเป็นเพราะ ผลตอบแทนจากการเลี้ยงโคเนื้อต่ำ ขาดเงินทุนเพราะต้องลงทุนสูงให้ผลตอบแทนช้า ขาดแคลนพื้นที่และแรงงานในการเลี้ยงโคเนื้อ เนื่องจากประชากรในประเทศไทยมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ความต้องการบริโภคอาหารประเภทเนื้อสัตว์สูงขึ้น แต่การผลิตโคเนื้อในประเทศยังมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภค จึงต้องมีการนำเข้าโคเนื้อมีชีวิตและเนื้อโคจากต่างประเทศ เพิ่มมากขึ้นทุกปี จากสถิติการนำเข้าโคเนื้อมีชีวิต รวบรวมโดย ศูนย์สารสนเทศกรม

ปศุสัตว์ พบว่า ในปี 2543 มีการนำเข้าโคเนื้อมีชีวิตจำนวน 81,209 ตัว มูลค่า 623 ล้านบาทเศษ เพิ่มขึ้นเป็น 133,114 ตัว มูลค่า 1,351 ล้านบาทเศษ ในปี 2545 ([http // : www.dld.go.th/yearly/yearly45/yearly45.htm](http://www.dld.go.th/yearly/yearly45/yearly45.htm))

ทำให้ประเทศไทยขาดดุลการค้าต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีการลักลอบนำโคเนื้อเข้ามาตามแนวชายแดนจากประเทศเพื่อนบ้านอีกจำนวนมาก ทั้งนี้ไม่น่าจะเป็นเช่นนี้ เพราะประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตโคเนื้อสูงมาก

กรมปศุสัตว์เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในด้านส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ มีนโยบายส่งเสริมการผลิตโคเนื้อตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550 - 2554) โดยจะส่งเสริมสนับสนุนและเร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อ ให้เพียงพอต่อความต้องการบริโภคภายในประเทศ ทดแทนการนำเข้าและส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ([http //: www.Thaibeef.com/ PLANPRO.htm](http://www.Thaibeef.com/PLANPRO.htm)) แม้ประเทศไทยจะมีสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเลี้ยงโคเนื้อก็ตาม แต่การเลี้ยงโคเนื้อในบ้านเราก็มักมีปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ตลอดมา ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ภาคตะวันออกซึ่งเป็นภาคที่มีการประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมควบคู่กันไป โดยเฉพาะจังหวัดจันทบุรีเป็นเมืองที่มีความอุดมสมบูรณ์มากอีกจังหวัดหนึ่ง จังหวัดจันทบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ๑ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ 245 กิโลเมตร อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 12 - 13 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 101 - 102 องศาตะวันออก มีเนื้อที่ทั้งหมด 6,338 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,961,250 ไร่ จังหวัดจันทบุรีใช้ประโยชน์เนื้อที่ในการเกษตรประมาณร้อยละ 73.44 โดยปลูกพืชผลประเภทต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ไม้ผล มีเนื้อที่เพาะปลูก 994,814 ไร่ พืชไร่ มีเนื้อที่เพาะปลูก 389,051 ไร่ ข้าว มีเนื้อที่ปลูก 91,227 ไร่ พืชผัก มีเนื้อที่ปลูก 7,884 ไร่ และเลี้ยงสัตว์ 5,763 ไร่

แม้ว่าชาวจังหวัดจันทบุรีจะประกอบอาชีพการทำสวนผลไม้เป็นอาชีพหลักเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีอาชีพอีกอาชีพหนึ่งที่ชาวกิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ทำควบคู่กับอาชีพดั้งเดิม คือการทำอาชีพเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะโคเนื้อ เพื่อนำมูลโคเนื้อมาใช้เป็นปุ๋ยคอกใส่สวนผลไม้ เป็นการลดต้นทุนในการปรับปรุงบำรุงดิน ซึ่งปัจจุบันมีเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อร่วมกับการทำสวนผลไม้ จำนวน 317 ราย (ปศุสัตว์ กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ 2548) แม้ว่าสภาพทั่วไปของกิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จะมีความเหมาะสมเลี้ยงโคเนื้อ กล่าวคือ มีพืชอาหารสัตว์อุดมสมบูรณ์ มีผลผลิตพลอยได้จากการเกษตร ซึ่งได้จากโรงงานในกิ่งอำเภอ และผลผลิตของพืชอาหารในแปลงสวนผลไม้สามารถใช้เป็นอาหารเลี้ยงโคเนื้อ และตลาดมีความต้องการสูง เพราะประชาชนบางส่วนมีการอพยพย้ายถิ่นฐานมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นจำนวนมาก ซึ่งนิยมบริโภคเนื้อกันมาก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดความสนใจศึกษาสภาพทางสังคม เศรษฐกิจของ

เกษตรกรผู้ผลิต โคเนื้อ ร่วมกับการทำสวนผลไม้ และสภาพการเลี้ยง โคเนื้อ ของเกษตรกรในด้าน ดังต่อไปนี้คือ พันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ โรงเรือน อาหารและการให้อาหาร การปฏิบัติเลี้ยงดู การสุขภาพและการป้องกัน โรคและศึกษาปัญหาอุปสรรค การพึ่งพาซึ่งกันและกันของกิจการ เลี้ยง โคเนื้อกับการทำสวนผลไม้ และข้อเสนอแนะของการเลี้ยงโคเนื้อ ร่วมกับการทำสวนผลไม้ ของ เกษตรกร ในพื้นที่กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยมาประกอบการ พิจารณาปรับปรุงกำหนดแนวทาง และการส่งเสริมสนับสนุน กระบวนการระบบวิธีการเลี้ยงโค เนื้อของเกษตรกรให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 2.1 เพื่อศึกษาสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ร่วมกับการ ทำสวนผลไม้ในพื้นที่กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี
- 2.2 เพื่อศึกษาสภาพการเลี้ยงโคเนื้อ ร่วมกับการทำสวนผลไม้ของเกษตรกร ในพื้นที่ กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี
- 2.3 เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ในการเลี้ยงโคเนื้อ ร่วมกับการทำ สวนผลไม้ของเกษตรกรในพื้นที่กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแนวคิดทางทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การศึกษาเกี่ยวกับการเลี้ยงโค เนื้อ ร่วมกับการทำสวนผลไม้ของเกษตรกร ในพื้นที่กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี มีตัวแปร สำคัญที่นำมากำหนดเป็นตัวแปรในการศึกษา ดังนี้

3.1 สถานภาพสังคมและ เศรษฐกิจ ของเกษตรกร

- อายุ
- ระดับการศึกษา
- ขนาดของครอบครัว
- การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร
- ขนาดพื้นที่ถือครอง
- ลักษณะการถือครองที่ดิน

- อาชีพ
- เงินทุนที่ใช้ในการประกอบอาชีพเลี้ยง โคเนื้อ
- ขนาดฟาร์ม
- แหล่งความรู้ของเกษตรกร
- สาเหตุที่ตัดสินใจเลี้ยง โคเนื้อ
- ประสบการณ์ในการเลี้ยง โคเนื้อร่วมกับการทำสวนผลไม้

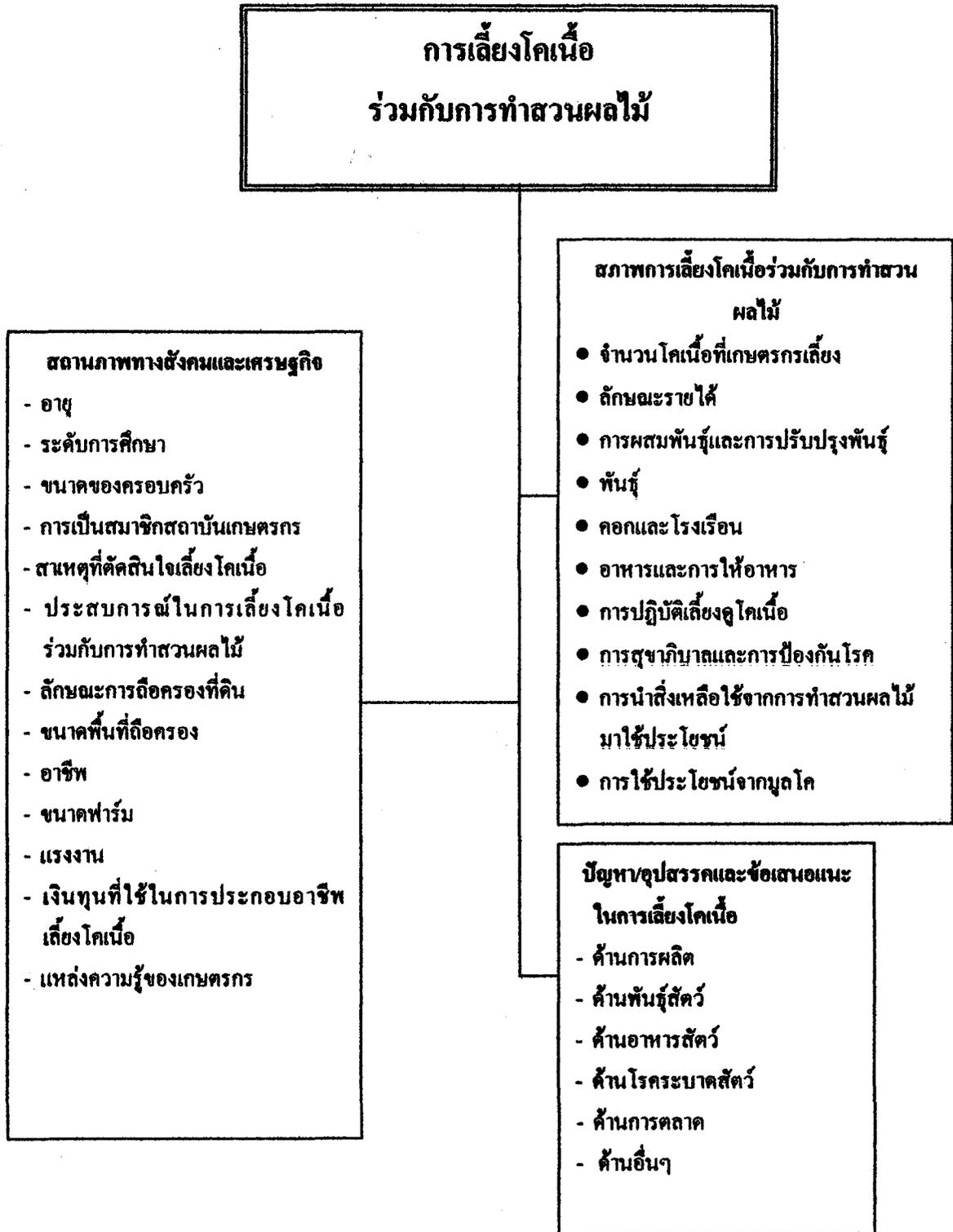
3.2 สภาพการเลี้ยงโคเนื้อร่วมกับการทำสวนผลไม้

- จำนวนโคเนื้อที่เกษตรกรเลี้ยง
- ลักษณะรายได้
- พันธุ์ การผสมพันธุ์ และการปรับปรุงพันธุ์
- คอกและโรงเรือน
- อาหารและการให้อาหาร
- การปฏิบัติเลี้ยงดูโคเนื้อ
- การสุขาภิบาลและการป้องกันโรค
- การนำสิ่งเหลือใช้จากการทำสวนผลไม้มาใช้ประโยชน์
- การใช้ประโยชน์จากมูลโค

3.3 ปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการเลี้ยงโคเนื้อร่วมกับการทำสวนผลไม้

- ด้านการผลิต
- ด้านพันธุ์สัตว์
- ด้านอาหารสัตว์
- ด้านโรคระบาดสัตว์
- ด้านการตลาด
- ด้านอื่นๆ

สามารถแสดงแบบจำลองกรอบแนวคิดการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 แบบจำลองกรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการเลี้ยงโคเนื้อ ร่วมกับการทำสวนผลไม้ของเกษตรกรในพื้นที่กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 5 ตำบล ได้แก่ ตำบล พลวง, ซากไทย, ตะเคียนทอง, จันเขลม, คลองพลู ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น 317 ราย ในด้านต่อไปนี้เป็นคือ เงินทุน พันธุ์ การผสมพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ คอกและโรงเรือน อาหารและการให้อาหาร การปฏิบัติเลี้ยงดู การสุขภาพิบาลและป้องกันโรค

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 นิยามศัพท์เชิงทฤษฎี

5.1.1 เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ร่วมกับการทำสวนผลไม้ที่ขึ้นทะเบียน ที่สำนักงานปศุสัตว์กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ตามรายชื่อในบัญชี ณ. วันที่ 30 เมษายน 2548

5.1.2 ขนาดพื้นที่ถือครอง หมายถึง จำนวนพื้นที่ที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย และทำการเกษตรของสมาชิกในครอบครัวรวมกันทั้งหมด

5.1.3 ขนาดพื้นที่ถือครองที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ ร่วมกับการทำสวนผลไม้ หมายถึง จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรของสมาชิกในครอบครัวรวมกันทั้งหมด

5.1.4 ขนาดของครอบครัว หมายถึง จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกันกับเกษตรกร

5.1.5 ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาในชั้นสูงสุดของเกษตรกร

5.2 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

ระดับการประสบปัญหา/อุปสรรค หมายถึง ระดับการประสบปัญหา/อุปสรรคของเกษตรกรในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคเนื้อ ร่วมกับการทำสวนผลไม้ โดยมีเกณฑ์ประเมินระดับการประสบปัญหา/อุปสรรค 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.80	หมายความว่า	ประสบปัญหา/อุปสรรคน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 - 2.60	หมายความว่า	ประสบปัญหา/อุปสรรคค่อนข้างน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 - 3.40	หมายความว่า	ประสบปัญหา/อุปสรรคปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 - 4.20	หมายความว่า	ประสบปัญหา/อุปสรรคค่อนข้างมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 - 5.00 หมายความว่า ประสบปัญหา/อุปสรรคมาก

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 สามารถนำผลการศึกษาวิจัยไปประกอบการพิจารณาปรับปรุง และกำหนดกลยุทธ์ในการเลี้ยงโคนเนื้อร่วมกับการทำสวนผลไม้ให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลยิ่งขึ้น

6.2 สามารถนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้ในการวางแผนการส่งเสริมการเลี้ยงโคนเนื้อร่วมกับการทำสวนผลไม้ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกร